

Zaraza na bydło objawiała się czasami, ale nie była tyle niebezpieczna, ile w latach dawniejszych. Prawo sejmowe z dnia 26 Stycznia 1838 r. o stowarzyszeniu się właścicieli bydła, co do funduszu na wynagrodzenie w czasie grassującej zarazy, pomimo poczynionych do tego przygotowań, nie zostało dotąd w wykonanie wprowadzonem, dla niemożności zawiązania komitetu z powodu wymawiania się posiadaczy ziemskich przez Senat Rządzący zapraszanych do podzielnia prac w tymże stosownie do brzmienia powołanej ustawy. Zarządził jednak Rząd choć w części brakowi tak zbawiennej dla rolników instytucyi, przez urządzenie służby weterynarskiej i nadanie stosownej instrukcyi. Według spisów w roku 1843 czynionych w całym kraju było: koni 10,030 a w liczbie tej w Krakowie 1,078.

Król 24,136.

Wołów 2,501.